

stillingspolitik. Jamen på den måde hænger man da virkelig indvandrerne ud og gør dem til en slags andenrangsmennesker, som der skal tages specielle hensyn til, og det tror jeg ikke vi skal. Jeg er sikker på, at de indvandrere, der ønsker at få arbejde og ønsker at blive integreret i vort samfund, allerede er på vej ind på arbejdsmarkedet.

I stedet for at diskutere på denne måde tror jeg snarere vi skal stille os selv det spørgsmål: Hvorfor er der nogle grupper, der står i kø og vil have arbejde og skal have bistandshjælp, mens andre grupper af udefrakommende er faldet godt til i vort samfund? Her tænker jeg bl.a. på de kinesere og vietnamesere, der kom for år tilbage. De har overhovedet ikke været et problem for det danske samfund. De passer deres arbejde, og de er faldet godt til.

Jeg tror, vi skal stille os selv det spørgsmål: Hvad skal vi gøre for dem, der ikke er kommet i gang? Kan vi altid sige, at de ikke vil arbejde? Nej, det tror jeg ikke der er tale om, i hvert fald kun for ganske få. Nej, det er et spørgsmål om at få lavet lovgivningen sådan, at de på en eller anden måde bliver tvunget til at integrere sig noget mere og bliver tvunget til at sætte sig ind i danske forhold. Det er den eneste måde, de kan komme ind på arbejdsmarkedet på, og det er også den eneste måde, hvorpå de kan lære at samarbejde med de danske arbejdere på den pågældende virksomhed.

Vi kan selvfølgelig ikke støtte dette forslag, for som jeg startede med at sige, er jeg bange for, at det vil gøre mere skade end gavn.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Som socialdemokrat må jeg jo sige, at jeg trods alt er glad for omsorgen for, at man skal integreres på arbejdsmarkedet, men jeg vil godt spørge hr. Thorkild B. Fransgaard: Mener hr. Thorkild B. Fransgaard, at det er sådan, at hvis man vil have arbejde, kan man godt få det, uanset om man har en anden etnisk baggrund? Der er mange eksempler på unge anden- og tredje-generationsindvandrere, som uanset god uddannelse og gode danskundskaber ikke kan få arbejde. Hvad tror hr. Thorkild B. Fransgaard det skyldes?

Så skulle jeg måske sige, at ledsaget af en guitar ville indlægget have lydt lidt i retning af en nordjysk sanger på et tidspunkt. Jeg tror endda, han kom fra samme område som hr. Thorkild B. Fransgaard. Men er det sådan, at

der altid er arbejde til dem, der gerne vil arbejde?

(Kort bemærkning).

Thorkild B. Fransgaard (FRI):

Jeg forstod spørgsmålet sådan, om jeg kender nogle virksomheder, hvor der ingen problemer er for en person med en anden etnisk baggrund med at få arbejde.

Jeg vil selvfølgelig ikke nævne enkelte virksomheder, men jeg kan sige ud fra mit kendskab til de virksomheder, jeg kender i det private erhvervsliv, at jeg ikke har mødt det problem, vi taler om herinde.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Jeg bygger også i høj grad mit politiske arbejde på personlige erfaringer, men det er jo ikke forbudt at studere aviserne og statistikkerne, og det undrer mig, at jeg kan læse stribevis af eksempler på, at der er en overrepræsentation af mennesker med anden etnisk baggrund end dansk, som har svært ved at komme ind på arbejdsmarkedet, og jeg leder efter grunden til det. Skyldes det, at de ikke vil ind på arbejdsmarkedet? Er det dét, hr. Thorkild B. Fransgaard mener? Eller er det, fordi arbejdsmarkedet udstøder dem, fordi de har et forkert efternavn?

(Kort bemærkning).

Thorkild B. Fransgaard (FRI):

Det kan der ikke svares generelt på, men jeg er overbevist om, at arbejdsmarkedet har brug for de medarbejdere og godt vil have dem ind. Men jeg er også overbevist om, at det største problem er, at de mennesker ikke vil integreres i det danske samfund og ikke vil lære dansk, og dermed bliver det vanskeligt for dem at få arbejde. Men at de direkte ikke vil, er vel lovlig hårde ord.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Jeg vil egentlig gerne spørge hr. Thorkild B. Fransgaard, da jeg kunne forstå, at det forholder sig sådan, at Frihed 2000 ikke kan støtte det her forslag, om det så også forholder sig sådan, at hr. Thorkild B. Fransgaard er af den opfattelse, at man kan være for nogle ting og man kan være imod nogle ting, men at man skal respektere hinandens holdninger. Hvis man er saglig, så respekterer man hinandens holdninger uden